

Reg. No. B. 431

श्रीमद्विजयानन्दसूरि सद्गुरुभ्यो नमः

श्री

ਅਲਖਮਿਨ-ਫੇ ਪ੍ਰਤੀਤ.

(૬૨ માસની પૂર્ણિમાએ પ્રકટ થતું માસિકપત્ર.)

॥ शार्दूलविक्रीडितवृत्तम् ॥

कारुण्यान्न सुधारसोऽस्ति हृदयद्रोहान्न हालाहलं ।
वृत्तादस्ति न कल्पपादप इह क्रोधान्न दावानलः ॥
संतोषादपरोऽस्ति न प्रियसुहृदोभान्न चान्यो रिपु ।
र्युक्तायुक्तमिदं मया निगदितं यद्रोचते तत्पूज्य ॥

पु० २६ भुं. वीर सं. २४५५. वैशाख. आत्म सं. ३३. अंक १० भो.

પ્રકાશક-શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.

विषयानुक्रमसिद्धा.

१	शुक्लजाने-मन्युति ...	२४१	६ श्री तीर्थकर यरित्र ...	२५०
२	प्रभोत्तर स्मश्यायो ...	२४२	७ विद्यार्थी विभाग-वांयन.	२५५
३	आचार्यश्री विजयवल्लभसूरीश्वरजने।		८ हैवी धृष्टा...	२५८
	युवको प्रति सदेश ...	२४३	९ भरी भेट.	२६२
४	श्री महावीरनु सन्यस्त जवन ...	२४४	१० वर्तमान समाचार....	२६२
५	श्री पार्श्वनाथ स्तुति...	२४६	११ स्वीकार समालोचन.	२६३

मुद्रकः—शा. गुलाबसह बहलुबाब. आनंद प्री. प्रेस स्टेशन रोड—आवनगर.

वार्षिक मूल्य रु. १) टपाल 'फ्री' ४ आना.

શ્રી જ્ઞાનસાગર સૂરિકૃત, શ્રી વિમલનાથ પ્રભુનું ચરિત્ર.

શેઠ શ્રી અમરચંદ હરજીવનદાસની સહાયવડે તેમની સીરીઝ તરીકે
આ ગ્રંથ છપાયેલ છે.

અદ્વિતીય જીવન ચરિત્રના શિક્ષારૂપ બોધપ્રદ આ ગ્રંથ છે. આ ગ્રંથની રચના સંવત ૧૪૫૨ ની સાલમાં શ્રી જ્ઞાનસાગરસુરિ મહારાજે કરી છે, પ્રભુ શ્રી વિમળનાથ મહારાજના પૂર્વજનો સહિતનું સંપૂર્ણ ચરિત્ર, સાથે ધર્મનો પ્રભાવ, ભેદો, શ્રાવકના પ્રતોના અધિકાર, અને જૈન ધર્મના શિક્ષણનો સુંદર ઉપદેશ વિવિધ પાંત્રીશ કથાઓ સહિત આપેલ છે. આ ચરિત્રની રચના પ્રતિભાશાળી, મનોહર, રસગૌરવ શૈલીથી અલંકૃત છે. ગ્રંથની રચના અલૌકિક, અને તેમાં છુપાયેલ તાર્ત્વિક બોધ અસાધારણ હોય તે વાચકના આત્માને શાંત રસ પ્રગટાવી, ધર્મ રૂપી કલ્પવૃક્ષનું સ્વરૂપ સમજી, તેનો પ્રભાવ જાણી તેનો આદર કરતાં મોક્ષ સન્મુખ બનવાનું બતાવે છે. આ ગ્રંથમાં જે મહાન પ્રભુનું ચરિત્ર આવેલ છે, તે સમયમાં દેશની સામાજિક, નૈતિક, રાજકીય અને ધાર્મિક પ્રવૃત્તિ કેવી હતી તેનું પણ પઠન કરનારને જ્ઞાન થાય છે. શરૂઆતમાં અઢીઢીપ સંબંધી ગ્રંથકાર મહારાજે સંક્ષિપ્ત વર્ણન આપેલ હોવાથી, જેમ આ ચરિત્રવાંચનથી ભૂતકાળના ઇતિહાસ સાથે જૈન જીવનનું પણ જાણપણું થાય છે. એકંદર રીતે આ ગ્રંથ દરેક મનુષ્યને પઠન પાઠન કરવા જેવો હોય તેવા નિવાસસ્થાનમાં, ભંડારમાં પુસ્તકાલયમાં હોવો જોઈએ. રાયલ આઠ પેજ પીસ્તાળીશ ફોર્મ સાડા ત્રણશેઠ પાનાનો ગ્રંથ સારા કાગળો ઉપર સુંદર ટાઇપથી ગુજરાતી ભાષામાં છપાવી સુંદર કપડાના બાંધડીંગથી અલંકૃત કરેલ છે. કિંમત રૂ. ૧-૧૨-૦ પોસ્ટેજ ભુદું. જેઠ શુદ્ધ ૧૫ ના રોજ પ્રકટ થશે.

જૈન નરરત્ન ભામાશાહનું ચરિત્ર.

હાલના સમયમાં ઇતિહાસનો અભ્યાસ, વાંચન, કથાઓનો આદર જૈન સમાજમાં ટેટલાક અંશે વૃદ્ધિગત થતો જોવામાં આવતો હોવાથી, તેમજ દેશમાં, સમાજમાં પણ દેશ અને સમાજ-સેવાનો પવન જોશભેર પુકાતો હોવાથી, અમુક અંશે અમુક મનુષ્યો તેવી સેવા કરતા-પ્રવૃત્તા હોવાથી પ્રસંગાનુસાર તેમની ભારતમાં વધારે બળ મળે એ આશયથી ઇતિહાસપ્રસિદ્ધ જૈન કુલજૂઝણુ ભામાશાહનું ચરિત્ર ઐતિહાસિક દ્રષ્ટિએ તૈયાર કરાવી છપાવેલ છે. આ ગ્રંથમાં નરરત્ન ભામાશાહનો જન્મસ્થાન દેશ તથા સમાજ પ્રેમ-સેવા અને શ્રોમાન હીરવિજયસૂરીશ્વરજીની અહોનિશ ધગધગતી જન્મસ્મૃતિ-શાસનદાઝ એ બંને આદર્શો સાથે સાથે ઉભા રહી ગાંધી અને ધર્મપ્રેમના પ્રકાશો પાડી રહ્યા છે જે વાંચતાં તે મહાપુરુષની પ્રભા આપણા જીવનમાં વણી લેવાને રહેજો લક્ષ્યાયે છીએ.

શુભારે છત્રીશ ફોર્મ ત્રણશેઠ પાનાનો સચિત્ર ઉંચા કાગળ ઉપર સુંદર ટાઇપમાં છપાવી સુશોભિત બાંધડીંગથી અલંકૃત કરેલ છે. કિંમત બે રૂપિયા. પોસ્ટેજ ભુદું.

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ ચંદે ધીરમ્ ॥

તેષાં પારમેશ્વરમતવર્તિનાં જન્તૂનાં નાસ્ત્યેવ શોકો ન
વિદ્યતે દૈન્યં પ્રલીનમૌત્સુક્યં વ્યપગતો રતિવિકારઃ જુગુપ્સ-
નીયા જુગુપ્સા અસમ્ભવી ચિત્તોદ્વેગઃ અતિદૂરવર્તિની તૃષ્ણા
સમૂલકાષંકષિતઃ સન્ત્રાસઃ કિન્તર્હિ તેષાં મનસિ વર્તતે ધીરતા
કૃતાસ્પદા ગમ્भीરતા અતિપ્રબલમૌદાર્યં નિરતિશયોઽવદ્દંભઃ ।

ઉપમિતિ ભવપ્રપંચા કથા.

પુસ્તક ૨૬ મું. { ધીર સંવત્ ૨૪૫૫. વૈશાખ આત્મ સંવત્ ૩૩. } અંક ૧૦ મો.

જીવલડાને—જગૃતિ.

રાગ—સોરઠ—(વિમળા નવ કરશે ઉચાટ કે...)

જીવલડા ! જાણીલે જીનનું નામ ખડું સંસારમાંરે (૨)
લાખ ચોરાશી ફેરા ફરીયો, પુન્યે પ્રભુ શાસન અવતરીયો;
મહોટો દરિયો તરવા હિમ્મત હારમાંરે. જીવલડા !
ચાર કપાયની ચોકડી છોડી, જીવન શ્રી જગનાથમાં જોડી;
ભકિત હોડીમાં ખેસી જવાનું વિસારમાંરે. જીવલડા !
મોંઘેરો નર જન્મ આ પામી, મોજમજમાં મિથ્યા જામી;
રત્નને વામી, ભવની ભ્રમણા વધારમાંરે. જીવલડા !
ક્ષણ ક્ષણ એક આ જાય અમૂલી, ફોગટ ફન્દમાં ચેતન ફૂલી;
જીવન ફૂલી, જાય પડયો શું વિચારમાંરે. જીવલડા !
દેવ-ગુરુનો ઉત્તમ મેળો, મેળવી મનસુખ ! જાગજો ઝેલો;
હીરો આવેલો હાથે કરીને હારમાંરે. જીવલડા !

મનસુખલાલ ડાહ્યાભાઈ શાહ—વઢવાણકેમ્પ.

પ્રશ્નોત્તર સ્મર્યાઓ. (ભાગ ૩ જો.)

દોહરા.

- વાર કયો છે ચંદ્રનો, કવણુ હીપાવે દેહ; ઉત્તર સત્વર આપજો, સોમ-ધર્મ ગુરુ તેહ. ૧
- નસીબ દેવીનું નામ શું, ગંભીર કોણ ગણાય; લક્ષ્મી-સાગર લછ પૂરશે, ઉત્તર એમ જણાય. ૨
- કયું વચન સાન્તવન હીએ, રહે કોણુ યોગી હજુર; અભય-દેવ સૂરિ નામથી, વાધે સુખ ભરપૂર. ૩
- કયો દ્વીપ આ ક્ષેત્રમાં, સેવક પોષક કોણુ; જંબુ-સ્વામી જગવંદથી, ગણજો સૌને ગૌણ. ૪
- શાશ્વત પદ^૧ ભાગ્યું કયું, ભરે કોણુ દુઃખમાં ભાગ; સિદ્ધ-સેન સમરથ ગુરુ, મૂકાવ્યા બહુ માગ. ૫
- રોહણગિરિ શું નીપજે, કવણુ નામ ગિરિ ટોચ; રત્ન-શેખર ગુરુ શીખથી, શમશે સઘળો શોચ. ૬
- હરે ઘોકો કોણુ હેતથી, શું ઇચ્છે જગ લોક; જ્યો નામ હરિ-ભદ્ર^૨નું, ઇણુ સમ વીરલા કોક. ૭
- કયું તત્ત્વ ઉત્તમ કહ્યું, કવણુ નામ શંખ નાદ; સકળ ગુણ સંપન્ન ગુરુ, ધર્મ-લોપ અપવાદ. ૮
- અપરનામ કયું “સત્વનું”, મહાન જીત શું હોય; હીર-વિજય ગુરુ હીરલા, પૂર્ણ પ્રભાવિક સોય. ૯
- વધે સાયર કોણુ દર્શને, કવણુ શોભાવે ભાળ; સોમ-તિલક સૂરિ રાયનું, ધ્યાન ધરો ત્રણ કાળ. ૧૦
- હ્રદ થકી ઉજવળ કશું, વરે વીર કમ માળ; જશ-વિજય ગુરુ પ્રણમતાં, જશ વાધે સહુ કાળ. ૧૧
- કયું આસન કહ્યું યોગનું, શું ઇચ્છે રણવીર; પદ્મ-વિજય ના નામથી, પામો ભવ જળતીર. ૧૨
- ચરે ચારો કોણુ મોતીનો, કર્ષ કાંબળ મૂલ્યવાન; હંસ-રત્ન સૂરિશ્વર, તસ ગાઇએ ગુણ ગાન. ૧૩
- તિર્થંકર પંચમ કયા, કવણુ લંછન જીન પદ્મ; સુમતિ-કમળ પંડિત ગુરુ, દો ઉત્તર તજી શર્મ. ૧૪

શાહ છગનલાલ નહાનચંદ નાણાવટી, વેજલપુર-ભરૂચ.

સેન=મિત્ર, ભદ્ર=કલ્યાણ, સુખ.

આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજીનો યુવકો પ્રતિ સંદેશ.

૨૪૩

આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજીનો યુવકો પ્રતિ સંદેશ.

પ્યારે યુવકો,

યુવક સમાહકી નવીન પ્રવૃત્તિ કરને કે લીયે જો અદભ્ય ઉત્સાહ ઔર સાહસ યુવકોને દીખાયા હૈ ઉસકે લીયે. મેં યુવકોંકો ધન્યવાદ દેતા હૂં.

ઐક્યતા એક બડી ભારી ચીજ હૈ સાથહી ઐક્ય સાધનેમેં ભારી કઠનાઈ-યોંકા સામના કરના પડતા હૈ, લેકીન યુવકોંકો સહનશીલ બનકર ઐક્યતા ઔર સંગઠનસે સમાજમેં ઔર ખાસકર સાધુવર્ગ ઔર શ્રાવક વર્ગમેં જો ભિન્નતા યા વિચાર ભેદ જાન પડે ઉસકા સવિનય ઔર શાંતિપૂર્વક સુધાર કરનાહિ પડેગા.

યાદ રહે ભૂતકાળ યાહે જિતના ઉજવલ હો, ધર્મકે સિદ્ધાંત કિતનેહી ઉચ્ચ ક્યોં ન હો, ગગનચુંબી ભવ્ય મંદિરોં સે ધર્મ ધ્વજા ફહરા રહી હો પર યદિ સમાજ કા દેહ હી ક્ષય રોગસે અસ્ત હો ઔર વહ દિનપ્રતિદિન ક્ષીણ હોતા જા રહા હો તો ઉસકા ઇલાજ કિયે વિના સમાજ જીવિત નહીં રહ સકતા, જીનેકા હકદાર ભી નહિં.

આપકા ઉત્તરદાયિત્વ સબસે અધિક હૈ, કર્તવ્યપથ પર આઝો, સમાજકી સેવામેં જુટ જાનેકી શક્તિ પ્રાપ્તિ કરો, રચનાત્મક કામ હાથમેં લો સમાજમેં સંગઠન કરો, છોટે મોટે મતભેદકો પીછે વૃથા શકિતકા વ્યય ન કરો, ઇર્ષ્યા ઔર દ્રેષકી પરવા ન કરો.

સબ મિલકર સમાજ સેવામેં જુટ જાઓ ઔર જગહ જગહ ગામ ગામ વ શહર શહર કે યુવકોંકો ઇસ કાર્યમેં પ્રવૃત્તિ કરો.

ખાલકોં સ્ત્રીઓં ઔર પુરૂષોમેં સચ્ચી શિક્ષા બઢાને કે પ્રયત્નોંકો ખોજો, કુરી-તિઓંકો જહસે ફેંકને કે લીયે કમર કસ લો; ઔર નિર્ભય હોકર ઇસ સમાજકી પ્રાણુ-ધાતક પ્રથાઓંકો નષ્ટ કર દો. તભી તભી તુમ અપને સમાજકો જીવિત રખ શકોગે.

યુવકોં પર આક્ષેપ હૈ કિ વે જોલતે બહુત હૈ કરતે કુછ નહિ. ઇસ વાકયકો, ઇસ કલંકકો, આપ યુવકો કર્તવ્યપરાયણ બનકર ધો ડાલો. તન, મન, ધનસે સમાજ ઉત્થાનમેં અપના જીવન સમર્પણ કરકે બતાદો કી યુવક હી નવયુગકા નેતા, સુધારક, ઔર સચ્ચા સેવક હૈ, ॐ શાંતિ:

વલ્લભવિજયકા ધર્મલાભ.

૨૪૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

મુમુક્ષુ જનોએ આત્મકલ્યાણાર્થે અનુકરણ કરવા યોગ્ય શ્રમણ ભગવાન શ્રી મહાવીરનું સન્યસ્ત જીવન.

[આચારાંગ સૂત્રના અલ્પચર્ય શ્રુત સ્કંધમાંથી]

જન્મ દિવસ ચૈત્ર શુદ્ધિ ૧૩ દીક્ષા દિવસ માગશર વદિ (ગુજરાતી) કાર્તિક વદિ ૧૦

મહાવીર પ્રભુનો વિહાર (૧)

સુધેર્મસ્વામી (વીર-પટોધર) પોતાના શિષ્ય જાંબૂને કહે છે.

૧ (હે જાંબૂ !) મેં જેમ સાંભળ્યું છે તેમ કહું છું કે શ્રમણ ભગવાને દીક્ષા લઈને હેમન્ત ઋતુમાં તરતજ વિહાર કર્યો હતો. ઇન્દ્રે એક દેવ દુષ્ય વસ્ત્ર પ્રભુના ખભે મૂક્યું હતું. પરન્તુ ભગવાને નથી વિચાર્યું કે એ વસ્ત્રને હું શીયાળામાં વાપરીશ. ભગવાન તો જીવિત પર્યન્ત પરીષદોને સહન કરનાર હતા, માત્ર બધા તીર્થંકરોના કલ્પ (આચાર) ને અનુસરી પ્રભુએ ઇન્દ્ર સમર્પિત વસ્ત્રને ધારણ કર્યું હતું.

૩ દીક્ષા લેતી વખતે ભગવાનના શરીરે લાગેલા સુગંધી ચૂર્ણાદિક યોગે ચાર મહિના સુધી ઘણા બ્રમરાદિક જાંબુઓ પ્રભુને વળગતા અને માંસ તથા લોહી ચૂસતા હતા.

૪ ભગવાને લગભગ ૧૩ માસ સુધી ઇન્દ્રદત્ત વસ્ત્રને ધારણ કર્યું હતું, પછી તે વસ્ત્ર છાંડીને વસ્ત્ર રહિત થયા હતા.

૫ ભગવાન સાવધાન થઈ, પુરૂષ પ્રમાણ માર્ગને ઈર્વાસમિતિથી બરાબર જોઈ તપાસીને ચાલતા હતા.

૬ ભગવાન જ્યાં રહેતા ત્યાં અલ્પચર્યમાં સુદ્રઢ રહેતા અને સદા વૈરાગ્ય ભાવિત છતાં ધર્મધ્યાન ધ્યાતા હતા.

૭ ભગવાન ગૃહસ્થો સાથે હજીવું મળવું છાંડીને ધ્યાન નિમગ્ન રહેતાં સરલ સ્વભાવી પ્રભુ એ રીતે વર્તતા હતા.

૮ ભગવાનને કોઈ વખાણતા તો તેમની સાથે પણ કશું બોલતા નહીં અને કોઈ પુન્ય હીન અનાયો અન્યથા વર્તતા તો તેમના પ્રત્યે કોપ કરતા નહીં સદાય સ્વભાવમાં જ ઝીલતા. પ્રભુની સહનશીલતા ખરેખર અદ્ભુત હતી.

૯ ભગવાન ગમે એવા કઠોર પરીષદોને ધીરજથી સહતા તેમજ અનુકૂળ ઉપસર્ગ-પરીષદ પ્રસંગે પણ સાવધાન રહેતા.

શ્રી મહાવીરનું સન્યસ્ત જીવન.

૨૪૫

૧૦ જ્ઞાતપુત્ર ભગવાન સંયમ માર્ગને બહુ દ્રઢપણે સેવતા.

૧૧ ભગવાને દીક્ષા લીધા અગાઉ લગભગ બે વર્ષથી થંડું (સચિત) જળ-પાન તજ્યું હતું; બે વર્ષ લગી અચિત જળપાન કરતા. ભગવાન એકત્વ ભાવના ભાવતા, કપાય રૂપ અગ્નિને ઉપશમાવી શાન્ત બન્યા થકા તથા સમ્બંધે ભાવથી ભાવિત રહેતા થકા દીક્ષિત થયા.

૧૨ ભગવાન સજીવ ત્રસ સ્થાવરનો આરંભ તજી વિચરતા હતા.

૧૩ કર્મવશ રાગદ્રેષ સહિત સહુ જીવો જૂદી જૂદી સર્વ યોનિઓમાં ઉપ-જતા રહે છે એમ ભગવાન વિચારતા.

૧૪ મોહવશ અજ્ઞાની જીવ કર્મથી બંધાય છે એમ જાણી ભગવાન સંયમ માર્ગમાં બહુ સાવધાન થઈ રહેતા હતા.

૧૫ જ્ઞાનવંત ભગવાને અત્યુત્તમ સંયમ માર્ગ પ્રકાશ્યો છે.

૧૬ ભગવાને પવિત્ર અહિંસાને અનુસરી, પોતાને તેમજ પરને પાપમાં પડતા અટકાવ્યા. પ્રભુ ખરેખર પરમાર્થ દર્શી હતા.

૧૭ ભગવાન દૂષિત આહાર તજી, શુદ્ધ આહાર કરતા હતા.

૧૮ તેવો શુદ્ધ-નિર્દોષ આહાર અદીનપણે પોતે ચાચી લેતા હતા.

૧૯ પ્રભુ નિયમિત ખાનપાન વાપરતા, રસમાં આસક્ત ન થતા. રસ માટે ઇચ્છા-સંકલ્પ પણ નહીં કરતા અને દેહની દરકાર-મમતા નહીં કરતા, ખરજ મટાડવા સાડે શરીરને ખણુતા પણ નહીં.

૨૦ માર્ગમાં ચાલતાં આડું અવળું જોતા નહીં; વાતો કરતા નહીં, પણ માર્ગ જોતા થકા જયણા સહિત પ્રભુ ચાલ્યા જતા હતા.

૨૧ બીજે વર્ષે પ્રભુ, ઇન્દ્રદત્ત વસ્ત્ર છંડીને છુટ બાહુથી વિચર્યા હતા.

વિહાર દરમીયાન નિસ્પૃહી મહાવીર પ્રભુનાં નિવાસ સ્થાન (૨)

૧ કોઈ વખતે ભગવાન, નિર્જન ઝુંપડા-ઝુંપડીઓમાં, પાણી પીવા માટે કરેલી પરબોમાં, કે હાટોમાં રહેતા, તો કોઈ વખતે લુહાર વિગેરેની કોઠામાં અથવા ઘાસની ગંજીઓની નીચે, ધ્યાન સમાધિસ્થ રહેતા.

૨ કોઈ વખતે પરામાં બાગમાંના ઘરોમાં કે શહેરમાં રહેતા; તો કોઈ વખતે મશાણુ સુનાં ઘર કે ઝાડની નીચે કાઉસગગ ધ્યાને રહેતા.

૩ એ રીતે એવા સ્થળોમાં રહેતાં થકાં તે શ્રમણ ભગવાન પ્રમાદ રહિત સમાધિમાં લીન થઈ બરોબર તેરમા વર્ષ પર્યન્ત પવિત્ર ધ્યાન ધ્યાતા રહ્યા.

૨૪૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

૪ દીક્ષા લીધા પછી ભગવાન ક્યાંય પણ વધુ નિદ્રા નહીં લેતા. હમેશાં ખોતાને જગાવતા રહેતા. ક્યાંક લગારેક સૂતા તો પણ ત્યાં નિદ્રાની ઇચ્છા કરતા નહીં.

૫ તેઓ નિદ્રાને કર્મ બાંધનારી બાણી બગૃત રહેતા. કદાચ નિદ્રા આવવા માંડતી તો તેને ઉપાયથી દૂર કરતા.

૬ ઉપરોક્ત સ્થળોમાં રહેતા ભગવાનને ભયંકર અનેક પ્રકારના ઉપસર્ગો થયા હતા.

૭ જાર પુરૂષો શૂન્ય ઘરમાં કુકર્મ કરવા જતા ભગવાનને ત્યાં ધ્યાનસ્થ દેખી ઉપસર્ગ કરતા વળી વિષય વાંછનાથી પણ લોકો પ્રભુને સતાવતા.

૮ એ રીતે ભગવાને મનુષ્યો તથા તિર્યંચો તરફથી અનેક પ્રકારના અનુકૂળને પ્રતિકૂળ ભયંકર ઉપસર્ગો હમેશાં સાવધાનપણે વર્તતા થકા સહન કર્યાં.

૯ વળી ભગવાન હર્ષ-શોક ટાળીને મૌનપણે વિચરતા રહેતા.

૧૦ નિર્જન સ્થળમાં ભગવાનને ઉભેલા જોઇ લોકો પૂછતા અથવા રાત્રિ વખતે જાર પુરૂષો પ્રભુને પૂછતા કે અરે તું કોણુ ઉભો છે ? ત્યારે ભગવાન કશું બોલતા નહીં. તેથી તેઓ ગુસ્સે થઇ ભગવાનને મારવાનું પણ કરતા, પરંતુ ભગવાન તો નિસ્પૃહ થકા સમાધિમાં તલલીન રહેતા.

૧૧ અરે અહીં તું કોણુ ઉભો છે ? એમ લોકોએ પૂછતાં કોઈ વખતે ભગવાન બોલતા કે ‘હું ભિક્ષુક ઉભો છું’ તે સાંભળી જો તેઓ બોલતા કે ‘અહીંથી જલ્દી જતો રહે’ તો ભગવાન અન્યત્ર જતા, કારણ કે એ ઉત્તમ આચાર છે અને જો તેઓ જવાનું કશું નહીં કહેતાં કષાયવંત બનતા તો ભગવાન મૌન રહી ત્યાંજ ધ્યાન કરતાં.

૧૨ જ્યારે શિશિર ઋતુમાં ઠંડો પવન જોસથી ફુંકાતો હતો, જ્યારે લોકો થરથર ધૂજતા હતા, જ્યારે અપર સાધુઓ તેવી ઠંડીમાં વગર પવનની જગા શોધતા હતા તથા વસ્ત્રો પહેરવા ચાહતા હતા, જ્યારે તાપસો લોકો બાળી શીતનું નિવારણ કરતા હતા, એમ જ્યારે શીત સહની બારે કડીન હતી ત્યારે સંયમી ભગવાન નિરીહપણે ખુલ્લા સ્થાનમાં શીત સહન કરતા થકા સમભાવે રહેતા તેમ બીજા મુમુક્ષુ જનોએ વર્તવા ખપ કરવો.

નિરાગી પ્રભુએ કેવા કેવા પરીવહો સહ્યા. (૩)

૧ ભગવાન સદા સંયમમાં સાવધાન બની, કર્કશ, સ્પર્શ, તાદ, તાપ તથા ડાંસ અને મચ્છરના ડાંખ વિગેરે ભયંકર પરીવહો સહન કરતા હતા.

શ્રી મહાવીરનું સન્યસ્ત જીવન.

૨૪૭

૨ ભગવાન દુર્ગમ્ય એવા લાટ દેશના વજ્રભૂમિ તથા શુભ્રભૂમિ નામના બન્ને ભાગોમાં જઈ વિચર્યા હતા, ત્યાં તેમને રહેવાને ઘણી હલકી જગો મળતી તેમજ પીઠ ક્લકાદિક આસન પણ ઘણા હલકા મળતા.

૩ લાટ દેશમાં તે ભગવાનને ઘણા ભારે ઉપસર્ગો થયા, ત્યાંના અજ્ઞાન લોકો પ્રભુને સંતાપતા, ભોજન પણ લૂણું મળતું તથા કુતરાઓ આવી પ્રભુ ઉપર પડતા ને કરડતા.

૪ એવે વખતે બહુ થોડા જ લોકો તે કુતરાઓને કરડતાં નિવારતા. ઘણા લોકો તો ઉલટા ભગવાનને મારતા થકા કુતરાઓને છુછુ કરી તેમના તરફ કરડવા મોકલાવતા.

૫ આવા લોકોમાં ભગવાન ઘણો વખત વિચર્યા. ત્યાંની વજ્રભૂમિના ઘણા-ખરા લોકો લૂણું ખાતા તેથી તેઓ વધારે કોપીલા હોવાથી સાધુને દેખી કુતરાઓ વડે તેમને એટલો બધો ઉપદ્રવ કરતા કે ત્યાં (ઔઘધર્મી) ભિક્ષુકો ત્યાંના ભોમિયા છતાં એક મોટી લાઠી વિ. હાથમાં પકડીને ફરતા. તેમ છતાં પણ કુતરા તેમની પુંઠ પકડતા તથા તેમને કરડી ખાતા. એ રીતે લાટ દેશ વિહાર કરવાને ઘણો વિકટ છતાં વીરપ્રભુએ શરીરની મમતા તથા, કર્મ નિર્જરાઅર્થે નીચજનોનાં કડવાં વચનો સહન કર્યાં હતાં.

૬ એ રીતે જેમ બળવાન હાથી સંગ્રામના મોખરે પહોંચી જય મેળવી પરાક્રમ બતાવે તેમ વીર પ્રભુ તે વિકટ ઉપસર્ગોના પારગામી થયા.

૭ કોઈ સ્થળે પ્રભુ ગામના પાદરે જતા કે ત્યાંના અનાયર્ લોકો સામા આવી તેમને મારતા અને બોલતા કે ‘ અહીંથી દૂર જતો રહે. ’

૮ ઘણી વખતે લાટ દેશમાં લોકો લાકડીથી, મૂઠથી, ભાલાની અણીથી, પત્થરથી કે હાડકાના ખપ્પરથી પ્રભુને મારી મારીને પોકારો પાડતા હતા.

૯ કોઈ વખતે ભગવાનને પકડી અનેક ઉપસર્ગો કરી માંસ કાપી લેતા, અથવા તેમની ઉપર ધૂળ વરસાવતા, અથવા તેમને ઉંચા કરીને નીચે પાડતા અથવા આસનથી નીચે પાડતા. પરંતુ નિસ્પૃહી ભગવાન દેહ મમતા તથા તે સઘળું સહન કરતા હતા.

૧૦ જેમ શૌર્યવંત પુરૂષ સંગ્રામના મોખરે રહ્યો થકો કોઈથી પાછો હઠે નહીં તેમ પ્રબળ સત્વવંત પ્રભુ એ ઉપસર્ગોથી પાછા નહીં હઠતા તે સઘળા ઉપસર્ગોને સહન કરતા થકા વિચરતા હતા.

આવી રીતે નિસ્પૃહી પ્રભુએ સંયમનું પાલન કર્યું છે તેવી રીતે અન્ય મુમુક્ષુઓએ પણ વર્તવું.

૨૪૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વીરપ્રભુની તપશ્ચર્યા. (૪)

૧ શરીરે નિરોગી છતાં ભગવાન મિતાહારી રહેતા હતા અને કદાચ કોઈ આગંતુક રોગ ઉપજતા તો પ્રભુ તેનો પ્રતિકાર (ઇલાજ) કરવા નહીં આહતા.

૨ વળી શરીરને અશુચિમય જાણીને તેઓ જીલાળ, વમન, તૈલ મર્દન, સ્નાન, ચંપી ને દાતણ પણુ નહીં કરતા.

૩ ઇન્દ્રિયોના વિષયોથી વિરક્ત થઈ ભગવાન અલ્પભાષી થયા થકા (મૌન પણુ) વિચરતા હતા.

૪ ભગવાન શીયાળામાં છાંયડામાં બેસીને ધ્યાન કરતા અને ઉનાળામાં ઉત્કુટક આસને તડકામાં બેસી તાપ સહન કરતા.

૫ શરીર નિર્વાહાર્થે ભગવાન લૂખા ભાત, મંથુ અને અડદનો આહાર કરતા; આઠ મહિના સુધી એ ત્રણ ચીજો વાપરી ભગવાને ચલાવ્યું હતું.

૬ વળી પંદર પંદર દિવસ સુધી, મહિના મહિના સુધી, બે બે મહિના, ને છ છ મહિના સુધી દિનરાત અન્નપાણી વગર ઉપોષિતપણે, નિરીહ થઈ, ભગવાન વિચરતા હતા.

૭ અને અન્ન પણુ ઠરી ગયેલ ત્રીજે ત્રીજે, ચોથે ચોથે, કે પાંચમે પાંચમે દિવસે વાપરતા.

૮ તત્ત્વજ્ઞ ભગવાન પોતે પાપ નહીં કરતા બીજા પાસે પાપ નહીં કરાવતા અને પાપ કરનારને રૂડું નહીં માનતા.

૯ ભગવાન શહેર કે ગામમાં જઈ બીજાને માટે કરેલો નિર્દોષ આહાર ચાચી લઈને, સમભાવે તે આહાર વાપરતા.

૧૦ ભિક્ષા લેવા જતાં, ભગવાનને રસ્તામાં ભૂખ્યા કાગડા વિગેરે પંખીઓ જમીન ઉપર રહીને પોતાનો આહાર લેતા જો નજરે પડતા તો ભગવાન તેમને કશી પણ અડચણ નહીં પાડતા થકા ચતનાથી ચાલ્યા જતા હતા.

૧૧ તથા ત્યાં કોઈ બ્રાહ્મણ, શ્રમણ, ભિખારી, વિદેશી ચાંડાલ, માર્જાર કે કૂતરાને કંઈ મળતું દેખી, તેમને વિઘ્ન નહીં પાડતા થકા તથા મનમાં કશી અપ્રીતિ નહીં ધરતા થકા ધીમે ધીમે ચાલ્યા જતા હતા.

૧૨ વળી આહાર પણુ સ્નિગ્ધ કે શુષ્ક કે ઠરી ગયેલો રાંધેલો અડદનો કે જૂના ધાન્યનો કે જવ વિગેરે નીરસ ધાન્યનો જેવો મળી આવતો તેવો શાન્તભાવે વાપરતા. અગર નહીં મળતો તો પણ શાન્તભાવે રહેતા.

શ્રી પાર્શ્વનાથસ્તુતિ.

૨૪૯

૧૩ વળી તે ભગવાન ઉત્કુટક, ગોદોહિકા, વીરાસન વિગેરે આસનોથી, નિર્વિકારપણે ધર્મધ્યાન કરતા રહેતા. ને નિરીહ બની અંતઃકરણની પવિત્રતા જાળવતા થકા ઉર્ધ્વ, અર્ધા અને તિર્યંગલોકના સ્વરૂપનો તે ધ્યાનમાં વિચાર કરતા.

૧૪ એ રીતે કષાય રહિત થઈ, આસકિત તથા, શબ્દાદિક વિષયોમાં નહીં દોહાતા થકા ભગવાન સદા ધ્યાનનિમગ્ન રહેતા અને એ રીતે છદ્મસ્થ અવસ્થામાં પણ ભગવાન પ્રબળ પરાક્રમ દાખવી કોઈ વખતે પણ પ્રમાદી નહીં બનતા.

૧૫ પોતાની મેળે જ સંસારની અસારતા જાણીને આત્માની પવિત્રતાથી મન વચન અને કાયાને પોતાના કબજે રાખી, શાન્ત અને સરલ સ્વભાવી ભગવાન પવિત્ર પ્રવૃત્તિવંત રહ્યા. એવી મર્યાદા મતિમાન નિરીહ ભગવાનને વારંવાર પાળેલી છે. એ રીતે બીજા મુમુક્ષુઓએ પણ વર્તવું એમ હું કહું છું.

તા. ૬. આ અધ્યયનમાં વર્ણવેલી વીરપ્રભુના અદ્ભુત વૈરાગ્ય, અદ્ભુત સહનશીલતા અને અદ્ભુત ધૈર્ય વાંચવાથી સુઘ્ર વાંચનારના હૃદયમાં પ્રભુ ઉપર અદ્ભુત ભક્તિભાવ પેદા થશે. ઇતિશમ.

લે૦ સદ્ગુણાનુરાગી મુનિ કર્પૂરવિજયજી મહારાજ.

શ્રી પાર્શ્વનાથ સ્તુતિ.

(મોકલનાર—મણીલાલ ખુશાલચંદ પરીખ પાલણપુર)

ત્રિભુવન વંદન જગદાનંદન, ચિદંબન સરૂપી તું દાતાર;
શુદ્ધ શુદ્ધ તું કર્મ નિકંદન, ધર્મ ધુરંધર તું કિરતાર.
સત્યવચન મુખમાંથી ઊચરવું, ધ્યાન પ્રભુતું નિરંતર ધરવું;
ધર્મ કર્મમાં અહોનિશ રમવું, પાપ કરતાં દિલથી તો ડરવું;
સૃષ્ટિ સકળના નરવર નાયક, પારસમણી તું છે જીનરાજ—ત્રિ૦-૧
વિકટ વાટ ભવરણમાં વિચરવું, દુઃખ દાવાનળથી નહીં ડરવું;
સંકટ સમયે ધીરારે બનવું, શરણ એક શ્રી જીનતું કરવું.
દુઃખનિવારક જગજન સજ્જન, નટવર નંદન સ્યામકુમાર—ત્રિ૦-૨
તારક નર નાયક તું સ્વામી, સત્ય સહાયક આતમરામી;
આશરો એક અંતરબામી, રિપુજનો રહેશે જખમારી;
અખિલ જગતના દુઃખીયા સમયમાં, સહાય થજો શ્રીપાર્શ્વકુમાર—ત્રિ૦૩

૨૫૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અગીયાર અંગોમાં નિરૂપણ કરેલ તીર્થંકર ચરિત્ર.

સમવાયાંગસૂત્ર પ્રમાણે ચરિત્રના સાધનો. (ગતાંક ૫૯ ૨૨૧ થી ૨૩૨)

અંક.	તીર્થંકર નામ.	પિતા.	માતા.	પૂર્વજવ નામો.	પૂર્વજવ રાજપદ.	શરીરની ઉંચાઇ ધનુષ્ય.	ગુહસ્થાય.
૧	ઋણલદેવ	નાભિ	મહેદેવી	વજ્રનાભ	ચૌદ પૂર્વધારી	૫૦૦	૮૩ લાખ પૂર્વ
૨	અજીતનાથ	જિતશત્રુ	વિજયા	વિમલ	ઓકાદશાંગી પાદક	૪૫૦	૭૧ લાખ પૂર્વ
૩	સંભવનાથ	જીતારી	સેના	વિમલવાહન	"	૪૦૦	૫૮ લાખ પૂર્વ
૪	અભિનંદનસ્વામી	સંવર	સિદ્ધાર્થ	ધર્મસિંહ	"	"	
૫	સુમતિનાથ	મેઘ	સુમંગલા	સુમિત્ર	"	૩૦૦	
૬	પદ્મપ્રભુ	ધર	સુસીમા	ધર્મમિત્ર	"	૨૫૦	
૭	સુપાર્શ્વનાથ	પ્રતિષ્ઠ	પૃથ્વી	સુદર્યાહુ	"	૨૦૦	
૮	ચંદ્રપ્રભુ	પ્રહસેન ક્ષત્રિય	લક્ષ્મણા	દીર્ઘબાહુ	"	૧૫૦	
૯	સુવર્ધનાથ	સુભીવ	રામા	યુગબાહુ	"	૧૦૦	
૧૦	શીતલનાથ	દદરથ	નંદા	લટબાહુ (લલ્લબાહુ)	"	૮૦	૭૫ લાખ વધ
૧૧	ક્રેયાંસનાથ	વિષ્ણુ	વિષ્ણુ	દિત્ર	"	૮૦	
૧૨	વાસુપૂજ્ય	વસુપૂજ્ય	જયા	દ્વિદત	"	૭૦	
૧૩	વિમલનાથ	કૃતવર્મા	સ્વામા	સુદર	"	૬૦	
૧૪	અનંતાનાથ	સિંહસેન	સુવશા	મહેન્દ્ર	"	૫૦	
૧૫	ધર્મનાથ	ભાનુ	સુવતા	સિંહરથ	"	૪૫	

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.

૨૫૧

ક્ર. સં.	શાંતિનાથ	વિશ્વસેન	અયિરા	મેધરથ	વય	કુળ
૧૬	કુચિનાથ	સુર	શ્રીકા (શ્રી)	રૂપી	૪૦	૭૫ કુળર વર્ષ
૧૭	અરનાથ	સુદર્શન	દેવી	સુદર્શન	૩૫	
૧૮	મહિનાથ	કુંભ	પ્રભાવતી	નદન	૩૦	
૨૦	સુનિસનતરવામી	સુમિત્ર	પદ્મા	સિંહગિરી	૨૫	
૨૧	નમિનાથ	વિજય	વપ્રા	અદિનશત્રુ	૨૦	
૨૨	તેમિનાથ	સમુદ્રવિજય	શિવા	શંખ	૧૫	
૨૩	પાર્શ્વનાથ	અશ્વસેન	વામા	સુદર્શન	૧૦	૩૦૦ કુમાર
૨૪	મહાવીર રવામી	સિદ્ધાર્થ ક્ષત્રિય	ત્રિશલાદેવી	નદન	૨૧	૩૦ વર્ષ
					૯૬૫	" "

ક્ર. સં.	રાગ કુમાર	શિષ્યા	દીક્ષા માટે સહચારી	દીક્ષા તપ	પ્રથમ બીક્ષા દક્ષતા	બીક્ષા દ્રવ્ય	ઝોલ	ગણધર	સંખ્યા	મૃખ્ય શિષ્યા	સાધિ સંખ્યા
૧	રાગ	સુદર્શના	૪૦૦૦	છઠ્ઠી ભક્ત	ક્રોયાંસ	પશુરસ	વડ	સ્વમસેન(પુડીક)		બાહી	૮૪૦૦૦
૨	"	સુપ્રભા	૧૦૦૦	"	અલ્પદત	પરમાન(શીર)	સમપર્ણ	સિંહસેન	૬૦(૬૫)	ફલ્યુ	
૩	"	સિદ્ધાર્થ	"	"	સુરેન્દ્રદત	"	શાલ	ચાર		શામા	
૪	"	સુપ્રસિદ્ધા	"	"	ઉદ્રદત	"	પ્રિયાલ	વજનાભ		અજીત	
૫	"	વિજયા	"	વગર ઉપવાસ	પદ્મ	"	પ્રિયંગુ	ચમર		કાશ્યપી	
૬	"	વૈજયંતી	"	છઠ્ઠી ભક્ત	સોમદેવ	"	જન	સુવત પ્રદોતન		રતિ	
૭	"	જયંતી	"	"	માહેન્દ્ર	"	શિરિય	વિદર્ભ	૬૫	સોમા	

૨૬૨

શ્રી આરમાનંદ પ્રકાશ.

૮	અપરાજિતા	"	સોમદત્ત	"	નામ	દત્ત	૯૩	સુમના	૬૮૦૦૦
૯	અરેણીપ્રભા	"	પુષ્ય	"	માલી(શાલી)	વરાહ	૮૬	વારણી	
૧૦	ચંદ્રપ્રભા	"	પુનર્વસુ	"	પ્રિયયુ	આનંદ(પદ્મનંદી)	૮૩(૮૧)	સુક્ષ્મા	
૧૧	સુરપ્રભા	"	પૂર્ણચંદ્ર	"	તિલુક(લીંબડે)	ગોસ્તભ (કૃતાર્થ)	૬૬(૭૬)	ધારણી	
૧૨	અગ્નિપ્રભા	૬૦૦	સિંદૂર	"	પાદ્મ	સુકર્મા (સિદ્ધમ)	૬૨	ધરણી	
૧૩	વિમલા	૧૦૦૦	જય	"	જાંબુડા	મંદર	૫૬	ધરણીધરા	
૧૪	પંચવર્ણી	"	વિજય	"	પીપળા	યશ	૫૪	પદ્મા-શિવા	
૧૫	સાગરદત્તા	"	ધર્મસિંહ	"	દક્ષિપર્ણી	અરિષ્ટ	૪૮	શુચિ	
૧૬	નાગદત્તા	"	સુમિત્ર	"	નંદી	યક્ષયુધ	૯૦(૩૬)	અમંઆ	
૧૭	અભયંકરા	"	વર્ગસિંહ	"	તિલક	શાળ	૩૭(૩૩)	રક્ષિત્રા	
૧૮	નિવૃત્તિકરા	"	અપરાજિત	"	આશો	કુંભ		બદ્ધિમતિ	
૧૯	મનોરમા	૩૦૦	વિશ્વસેન	"	અશોક	અભિનય		પુષ્પમતિ	
૨૦	મનોહરા	૧૦૦૦	ઋણભસેન	"	ચંપક	ઈશ્રદંભ (મહી)		અમિલા	
૨૧	દેવકીરા	"	દિત્ત	"	બકુલ	શુભ		અધિકા	
૨૨	ઉત્તરકુરા	"	વરદત્ત	"	વેતસ	વરદત્ત		યક્ષદિત્તા	૧૮૦૦૦
૨૩	વિશાલા	૩૦૦	ધન	"	ધાતકી	દિત્ત	૮(૧૦)	પુષ્પયુક્તા	૧૬૦૦૦
૨૪	ચંદ્રપ્રભા	ઓઝાડી	બહિલ	"	શાલ	ચન્દ્રજ્યોતિ	૧૧	અદનમાલા	૧૪૦૦૦

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.

૨૫૩

અંક.	સાધ્વી સંખ્યા.	દીક્ષા નિષ્ક્રમ- જીની નગરી.	લોગ.	કેવળમાનોત્પ- નિતો સમય.	માનવાળા શિષ્યો.	વિશેષ.	સર્વ આયુષ્ય ૮૪ લાખ પૂર્વ.
૧		વિનિતા	સ્વર્લોગી	સુયોદય કાળે	અવધિમાની ૬૪૦૦	૬૩ લાખ પૂર્વ રાત્ર્ય	૮૪ લાખ વર્ષ
૨		સ્વજન-ચલ્લિમથી	"	"	વાદી ૮૬૦૦		
૩		"	"	"			
૪		"	"	"			
૫		"	"	"			
૬		"	"	"			
૭		"	"	"			
૮		"	"	"			
૯		"	"	"			
૧૦		"	"	"	કેવળમાની ૭૫૦૦		
૧૧		"	"	"		૬૦૦ પુરુષો સાથે વ્રત ગ્રહણ.	
૧૨		"	"	"		૪૪ પુરુષસુતો સુધી મોક્ષપ્રવાહ કર.	
૧૩		"	"	"			
૧૪		"	"	"			
૧૫		"	"	"			
૧૬	૮૮૦૦૦	"	"	"	ચૌદપૂર્વો ૬૩૦૦		

ક્રમ	વર્ષ	અનુષ્ઠાન	અવધી	અવધી	અવધી	અવધી	અવધી	અવધી
૧૭	૮૫ હબર વર્ષ	અનુષ્ઠાન ૮૫૦૦	અવધી ૮૫૦૦	અવધી ૮૫૦૦	અવધી ૮૫૦૦	અવધી ૮૫૦૦	અવધી ૮૫૦૦	અવધી ૮૫૦૦
૧૮	૮૫ હબર વર્ષ	અનુષ્ઠાન ૮૫૦૦	અવધી ૮૫૦૦	અવધી ૮૫૦૦	અવધી ૮૫૦૦	અવધી ૮૫૦૦	અવધી ૮૫૦૦	અવધી ૮૫૦૦
૧૯	૮૫ હબર વર્ષ	અનુષ્ઠાન ૮૫૦૦	અવધી ૮૫૦૦	અવધી ૮૫૦૦	અવધી ૮૫૦૦	અવધી ૮૫૦૦	અવધી ૮૫૦૦	અવધી ૮૫૦૦
૨૦	૮૫ હબર વર્ષ	અનુષ્ઠાન ૮૫૦૦	અવધી ૮૫૦૦	અવધી ૮૫૦૦	અવધી ૮૫૦૦	અવધી ૮૫૦૦	અવધી ૮૫૦૦	અવધી ૮૫૦૦
૨૧	૮૫ હબર વર્ષ	અનુષ્ઠાન ૮૫૦૦	અવધી ૮૫૦૦	અવધી ૮૫૦૦	અવધી ૮૫૦૦	અવધી ૮૫૦૦	અવધી ૮૫૦૦	અવધી ૮૫૦૦
૨૨	૮૫ હબર વર્ષ	અનુષ્ઠાન ૮૫૦૦	અવધી ૮૫૦૦	અવધી ૮૫૦૦	અવધી ૮૫૦૦	અવધી ૮૫૦૦	અવધી ૮૫૦૦	અવધી ૮૫૦૦
૨૩	૮૫ હબર વર્ષ	અનુષ્ઠાન ૮૫૦૦	અવધી ૮૫૦૦	અવધી ૮૫૦૦	અવધી ૮૫૦૦	અવધી ૮૫૦૦	અવધી ૮૫૦૦	અવધી ૮૫૦૦
૨૪	૮૫ હબર વર્ષ	અનુષ્ઠાન ૮૫૦૦	અવધી ૮૫૦૦	અવધી ૮૫૦૦	અવધી ૮૫૦૦	અવધી ૮૫૦૦	અવધી ૮૫૦૦	અવધી ૮૫૦૦

(ચાલુ)

શિક્ષણના વહેમો (સંગ્રહીત)

૨૫૫

વિદ્યાર્થી વિભાગ વાચન.

શિક્ષણના વહેમો (સંગ્રહીત.)

પાઠવનાર—સદ્ગુણાનુરાગી કર્પૂરવિજયજી—(સિદ્ધક્ષેત્ર).

૧ આપણો સામાન્ય ખ્યાલ એવો છે કે આજે જે વિદ્યાર્થીઓનો સમુદાય શિક્ષણ-કેળવણી લઈ રહ્યો છે તે કેવળ માત્ર પિતાદિકના દબાણને લીધેજ અથવા શિક્ષકની ધાકના પરિણામેજ છે એ આપણી માન્યતા ભૂલ ભરેલી છે.

૨ આ વાત સાચી છે કે આજે આપણે વિદ્યાર્થીઓને જે શિખવી રહ્યા છીએ તે બધું મોટે ભાગે વિદ્યાર્થી દબાણ તથા ભય કે લાલચને વશ થઈનેજ શિખે છે. આનું કારણ એ નથી કે વિદ્યાર્થી શિખવાને નથીજ ઈચ્છતો અથવા તો અભ્યાસ તરફ તેને અરુચિજ છે, પરંતુ ખરી વાત એ છે કે આપણી શિક્ષણ પદ્ધતિ એટલી બધી નિરસ, અશાસ્ત્રીય અને અર્થહીન થઈ પડી છે કે વિદ્યાર્થી તેની સામે કંટાળો બતાવી રહેલ છે. આનો આપણે ઉલટો અર્થ લઈ બેસીએ એજ ભ્રમ છે.

૩ વિદ્યાર્થી ભણવા ચાહે છે પણ આપણે તેની ખરી જાણસા સમજી શકતા નથી, આપણે તેની જિજ્ઞાસાને સંતોષી શકતા નથી, આપણે તેને દોરી શકતા નથી. આપણે આપણી શિક્ષણ-પદ્ધતિમાં ઘણુંજ ફેરફાર કરી નાંખીએ, આપણે તેની જિજ્ઞાસા શેમાં છે ? તે શોધી કાઢીએ—જિજ્ઞાસાનું પુરું પ્રતિબિંબ પડે તેવા સાધનો યોજીએ અને તેની જિજ્ઞાસાને તૃપ્તિ મળે તેવી પરિસ્થિતિનું નિર્માણ કરીએ, તેને જે વિષયનું જ્ઞાન લેવાની ભૂખ હોય તેનું જ જ્ઞાન તેને આપીએ, તેના સ્વભાવને પ્રતિકૂળ હોય નુકસાન કરે તેવી લાગતી વસ્તુ શિખવવાની છોડી દઈએ અને વિદ્યાર્થી કયા વિષયમાં ખાસ રુચિ ધરાવે છે તે જાણી લઈને તેમાં તેને પ્રવીણ બનાવવામાં આપણે મદદ કરીએ તો વિદ્યાર્થીની સ્થિતિ-શક્તિનો આપણને સાચો અનુભવ મળી શકે ખરો.

૨૫૬

શ્રી આત્માનંદ મકારા.

શારીરિક શિક્ષા કરવાથી થતું નુકશાન.

શિક્ષામાં ભય રહેલો છે. આજે આપણી પ્રજાને ભયભીત થયેલી જોઈએ છીએ, તેનું એક કારણ આપણી શિક્ષા પદ્ધતિ છે. શિક્ષા કરવાથી ભયની વૃત્તિને પોષણ મળે છે, તેનાથી માણસ ડરપોક ને ગુલામ બને છે. બાળકના કેમળ મગજ ઉપર શિક્ષાથી ભારે ભયંકર અસર થાય છે. શિક્ષાનો ભય તેની આંખ આગળ નિરંતર ખડો રહેવાથી વિદ્યાર્થીમાં તેજ અને બળ આવી શકતા નથી તેથી તેની શિક્ષા કરવાનું સદંતર તણ દેવું જોઈએ.

વિદ્યાર્થી વર્ગે લક્ષ્યમાં રાખવા યોગ્ય હિત સૂચનાઓ.

ધર્મે રક્ષિત રક્ષિત:—

૧, યત્નથી સ્વધર્મનું સારી રીતે રક્ષણ-પાલન કરવાથી, તે સુરક્ષિત ધર્મ આપણું રક્ષણ-પાલન કરે છે. એમ સમજી તેની ઉપેક્ષા ન કરવી.

૨, ધર્મના પસાયે ઉચ્ચ પદવી (માનવ ભવાદિક ફુલ્લ સામગ્રી) પામ્યા છતાં જો એ ઉપગારી ધર્મની અવગણના-ઉપેક્ષા કરવામાં આવશે તો ધર્મનો ધ્વસં કરનાર એવા એ સ્વામીદ્રોહીનું શ્રેયસ-કલ્યાણ શી રીતે થઈ શકશે ?

૩, સર્વ ધર્મ કરતાં પ્રધાન ધર્મ સર્વશોક્ત કહ્યો છે તેને સારી રીતે તમજી શ્રદ્ધા સહિત તેનું સેવન કરનાર અવશ્ય સુખી થઈ શકે છે.

૪, સર્વશોક્ત ચિન્તામણી રત્ન સમાન સુફુલ્લ ધર્મ-રત્નની પ્રાપ્તિ જેવા તેવાને થઈ શકતી નથી. પાત્રતાવંતને તેની પ્રાપ્તિ થઈ શકે છે અને પાત્રતાવંત તેની સાર્થકતા કરી શકે છે.

૫, પાત્રતા વગર તેની સાર્થકતા થઈ શકતી નથી.

૬, ગંભીરતા-નિરોગતા-સૌમ્યતા, જનપ્રિયતા, લજ્જા, દયા, ગુણરાગ, વિનય, કૃતજ્ઞતા, પરોપકાર, વ્યવહાર, કુશળતા વિગેરે ગુણોના અભ્યાસથી તેની પાત્રતા આવે છે.

૭, સુપાત્રમાં કરેલો યત્ન સફળતાને પામે છે.

વિદ્યાર્થીઓમાં કુટેવ દાખલ ન થવા દેવા માટે:—

શાળાના સંચાલકોએ ખાસ ધ્યાન રાખવું ઘટે છે કે નબળી ચાલના વિદ્યાર્થીઓના સંસર્ગ દોષથી બીજા કઈક સારા લેખાતા વિદ્યાર્થીઓ પણ દૂષિત બની ભય છે. સ્વતંત્ર શાળાઓ કે જ્યાં વિદ્યાર્થીઓ છૂટથી ગમે ત્યાં હરે ફરે છે અથવા

વિદ્યાર્થી વિભાગ વાંચન.

૨૫૭

સ્વેચ્છા મુજબ પ્રવૃત્તિઓ કરે છે. ત્યાં નિઃસ્વાર્થ મિત્રસમા શિક્ષકે યા ગૃહપતિએ પ્રેમ ભાવથી જોવાનું કે તેમની પ્રવૃત્તિનો પ્રકાર કેવો છે ? તપાસ અવલોકન કરતાં તેમની પ્રવૃત્તિનું સ્વરૂપ અનિષ્ટ જણાયે તો તેને જરૂર રોકે ને સુધારે. ઇતિશમ.

અમનું શુભાશુભ પરિણમન.

કલેશ યુક્ત વાતાવરણમાં કે દુઃખ પૂર્ણ માનસિક સ્થિતિમાં ખાધેલ ખોરાક અમૃતરૂપ નહીં થતાં ઝેરરૂપ થાય છે.

ભય અને ચિન્તામાં ખાધેલું અન્ન નકામું બને છે. કંટાળા ભરેલા અને અનુસાહક વાતાવરણમાં લીધેલા ખોરાકની અસર સારી થઈ શકતી નથી. તેથી ભોજન કરતી વખતે મનને સ્થિર-શાન્ત પ્રસન્ન રાખવાની જરૂર છે. કિંમતી ખોરાક કરતાં પ્રસન્નચિત્તે લીધેલો ખોરાક વધારે પોષક નીવડે છે. આ વાત નાના મોટાં સૌને લાગુ પડી શકે છે.

વિદ્યાર્થીઓ અંગે.

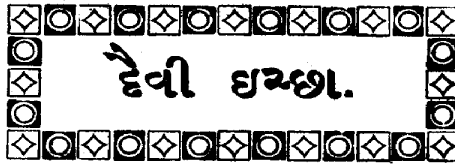
આજ સમયમાં ઘણે ભાગે વિદ્યાર્થીઓને નિશાળનું ભણતર અને રમતગમત તથા હરવું ફરવું અને મોજમજા બહુ ગમે છે અને તે માટે ખાવા, પીવા, ઉઘવાની અને શરીર બગડવા શુદ્ધાંની દરકાર કરતા નથી પરંતુ જ્યારે કસરત કરવા, સેવાનું કામ કરવા, ઘરનું કામ કરવા અને ધાર્મિક ભણવા, ધર્મક્રિયા કરવા અને ધર્મનું કામ કરવા માટે ગમે તેટલું કહેવા સમજાવવા છતાં અથવા કરાવવામાં આવે, અથવા શરમાવવા, દબાવવામાં આવે, લાલચો આપવામાં આવે અથવા છેવટે મારવામાં પણ આવે તો પણ તે તેમને ગમતું નથી છતાં કંકાસ કરે છે, તો વેઠ રૂપે ઝોટલે તેમાં તેમને આનંદ પડતો નથી તેથી ડરકોપ બને છે, અને શરીર ખરાબ થાય છે અને વધારામાં નિર્માઝ્ય અને નિઃસત્વ થાય છે. તો આનું શું કારણ છે તે તથા તેવાં કામો તેટલા પ્રેમ પૂર્વક હોંશથી કેવી રીતે કરે તેનો સચોટ સરલ ખુલાસો જે કોઈ ભાઈ બહેનના જાણવામાં હોય તો તેઓ આજ પત્ર દ્વારા બહાર પાડશે કે જેથી મને તથા અન્યોને જાણવા મળે.

લી૦

મણીલાલ ખુસાલચંદ પરીખ—પાલણપુર.

૨૫૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

(વિકલ્પદાસ મુ. શાહ બી. એ.)

આપણા હૃદયમાં જે આશાપૂર્ણ તરંગો ઉભા થયા કરે છે, આપણા આત્મામાં જે મહત્વકાંક્ષાઓનો જન્મ થયા કરે છે, આપણાં મનમાં જે દિવ્ય ભાવનાઓનો ઉદય થયા કરે છે તે સર્વ શુ' શશશ્રંગની માફક અસત્ય અને વ્યર્થ છે ? નહિ જ. તે સર્વ જીવનપ્રદ છે, સત્ય છે, અત્યંત પ્રબલ છે, પ્રભાવોત્પાદક છે, આપણી શક્યતાઓની સૂચક અને આપણા ઉદ્દેશની ઉચ્ચતાની આપક છે. આપણી કાર્ય કરવાની શક્તિના પરિમાણની દ્યોતક છે.

જે વસ્તુની આપણે ચાહના કરીએ છીએ અને જેની સિદ્ધિ માટે આપણે અંતઃકરણપૂર્વક અભિલાષાઓ કરીએ છીએ તેની આપણને અવશ્ય પ્રાપ્તિ થાય છે જ. જે આદર્શ આપણા સાચા અંતઃકરણથી બનાવ્યો હોય છે, મન વચન અને કાયાને એક કરીને જે આદર્શની સૃષ્ટિ કરી હોય છે તે જરૂર આપણી સામે સત્યરૂપે પ્રકટ થાય છે જ.

જ્યારે આપણે કોઈ પદાર્થની અભિલાષા કરવા લાગીએ છીએ, જ્યારે આપણે મન વચન કાયાથી તેની પ્રાપ્તિ અર્થે પ્રયત્નવાન બનવાના વિચારો કરીએ છીએ, ત્યારથી જ આપણે એ પદાર્થની સાથે આપણે સંબંધ જોડવાની શરૂઆત કરીએ છીએ. તેની સિદ્ધિને અર્થે આપણું અંતઃકરણ જેટલું ઉત્સુક હોય છે આપણી આત્મિક ભાવનાઓ જેટલી સુદ્રઢ હોય છે તેટલોજ સુદ્રઢ સંબંધ આપણે તેની સાથે થાય છે. પરંતુ અફસોસની વાત એ છે કે આપણે જીવનની સ્થૂલ બાબત ઉપર વિશેષ આધાર રાખીએ છીએ, અને જીવનનાં આદર્શ તરફ યોગ્ય લક્ષ આપતા નથી, એને લઈને જ આપણે જોઈએ તેવી સફળતા મેળવી શકતા નથી. પૂર્ણ વિજયથી આપણાં અંતઃકરણને ગદ્ગદ કરી શકતા નથી, વિજયનો ડંકો વગાડીને સંસારને આશ્ચર્યમુગ્ધ નથી કરી શકતા. પરંતુ જ્યારે આપણે મન વચન કાયાથી અમુક આદર્શ પર સ્થિત રહેતાં શીખશું, જે આપણું ધ્યેય છે અને જેને આપણે સત્યરૂપે પ્રકટ કરવા ઇચ્છીએ છીએ ત્યારે આપણે અવશ્યમેવ સફળતા પ્રાપ્ત કરશું. જો આપણે એમ ઇચ્છતા હોઈએ કે આપણે હમેશાં નવજીવન જ બની રહીએ, આપણાં શરીરમાં નવયોવનનું જ લોહી હમેશાં વહ્યા કરે, વૃદ્ધાવસ્થાથી આપણું શરીર જીર્ણ શીર્ણ ન થઈ જાય તો આપણે હમેશાં આપણાં મનને યોવનના સુખદ વિચારોના આનંદ સમુદ્રમાં મગ્ન રાખવું જોઈએ. જો આપણે

દેવી ઇચ્છા.

૨૫૬

એમ ઇચ્છતા હોઇએ કે આપણે હમેશાં સુંદર બની રહીએ, આપણા મુખમંડળ ઉપર સૌન્દર્યનો જ દિવ્ય પ્રકાશ ઝળકયા કરે તો આપણે આપણા આત્માને હમેશાં સૌન્દર્યના મીઠા સરોવરમાં મુખ સ્નાન કરાવવું જોઇએ.

આત્મામાં રમણ કરવાનો—આદર્શ પર સ્થિર રહેવાનો એ શું ઓછો ફાયદો છે કે તેનાથી શારીરિક, માનસિક અને નૈતિક અપૂર્ણતાઓ નષ્ટ થઇ જાય છે. એવી પૂર્ણ સ્થિતિમાં એવું કદિપણ નથી બની શકતું કે આપણે વૃદ્ધાવસ્થા દેખીએ, કેમકે વૃદ્ધાવસ્થા એ અપૂર્ણતાનું જ પરિણામ છે, અને આદર્શથી એ બલાઓ હજારો ગાઉ દૂર રહે છે.

આદર્શમાં—મનોરથસૃષ્ટિમાં દરેક પદાર્થ સુંદર રહે છે. ક્ષય અને કુરૂપતાને માટે ત્યાં સ્થાન નથી. આદર્શ પર સ્થિર રહેવાની ટેવથી આપણને મોટી સહાયતા મળે છે, કેમકે એ આપણી સમક્ષ પૂર્ણતાનો સાક્ષાત્ નમુનો રાખે છે. એ પવિત્રતા અને પૂર્ણતા તરફ આપણે વિશ્વાસ વધારે છે, આપણી શ્રદ્ધાને દૃઢ બનાવે છે, કેમકે આપણે આપણી મનોરથસૃષ્ટિમાં સત્યના આભાસને જોતા રહીએ છીએ અને તે વિષયમાં આપણને એવું જ્ઞાન રહ્યા કરે છે કે એ સત્ય કોઇને કોઇ દિવસ આપણને અવશ્ય પ્રાપ્ત થવાનું જ.

જે પુરૂષની જેવા થવાની તમે ઇચ્છા રાખતા હો તેનો આદર્શ હમેશાં તમારી સમક્ષ રાખો, તમારો આદર્શ એવો બનાવી દ્યો કે તમારામાં પૂર્ણતા અને કાર્યશક્તિ ઘણી વિકસણીયતાથી ભરેલી છે. તમારા મનમાંથી રોગ વિગેરે ન્યૂનતાઓના વિચારોને હાંકી કાઢો. કદિ પણ તમારા મનના દ્વારોમાં નિર્બલતા, ન્યૂનતા અને અવિજ્ઞયના વિચારોને પ્રવેશ ન કરવા દો. હમેશાં એ આદર્શ કરવાનો મન વચન કાયાથી પ્રયત્ન કરો, જરૂર તમને એ પ્રયત્ન સફળતા પ્રાપ્ત કરવામાં સહાયતા કરશે.

જુઓ ! આશાજનક વિચારોમાં કેટલી બધી વિકસણ શક્તિ ભરેલી છે ? બહાલા વાચકો ! જરા એનો અનુભવ તો કરો. તમે એ વિચાર મજબુત કરી દ્યો કે મારી અભિલાષાઓ પૂર્ણ થશે, મારા મનોરથ સિદ્ધ થશે, મારા સુખસ્વપ્ન સાચાં પડશે, મને વિજય અને સફળતા પ્રાપ્ત થશે. અવિજય અને અસફળતા અમારી પાસે પણ નહિ આવે, મારે માટે જે કંઈ થશે તે સાચું જ થશે, ખરાબ કદિ પણ નહિ થાય અને પછી જુઓ કે એ જાતના દિવ્ય અને આશામય વિચારોનો તમારી શારીરિક, માનસિક, આધ્યાત્મિક તથા સંસારિક ઉન્નતિ પર કેટલો બધો દિવ્ય પ્રભાવ પડે છે. હું તો ખાતરીપૂર્વક કહું છું કે એ વિચારોને ટેવના રૂપમાં પરિણત કરવાથી મનુષ્યની જેટલી ઉન્નતિ થાય છે, તેટલી કોઇ બીજી વસ્તુથી થતી નથી.

તમે તમારા અંતઃકરણમાં એટલો વિશ્વાસ જમાવી દો કે જે કાર્ય માટે આ

૨૬૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સંસારમાં માફ આવવું થયું છે તે કાર્ય હું અવશ્ય પુરું કરીશ જ. એ વિષયમાં તમારા અંતઃકરણમાં લેશ પણ સંદેહને સ્થાન ન આપો. કદાચ એવો સંશય તમારા મનના દ્વારોમાં પ્રવેશ કરવા માંગે તોપણ એને બહાર હાંકી કાઢો. હમેશાં જે વિચારો હિતકર હોય તેને જ તમારા મનોમંદિરમાં આવવા દો-તે પદાર્થને આદર્શ બનાવો કે જેની સિદ્ધિ તમે ચાહતા હો-તમને જે વિચારો અહિતકર લાગે તે વિચારોને તમારા અંતઃકરણમાંથી બહાર કાઢો, જે ભાવો તમને નિરાશાના સમુદ્રમાં ડુબાડે તે બધાને દેશનિકાલ કરો. ટુંકામાં જે જે પદાર્થ અસફલતા અને દુઃખની સૂચના કરે છે તે પદાર્થ માત્રને તમારી પાસે કદિ પણ ન આવવા દો.

તમે ગમે તે કામ કરો, ગમે તેવા થવા ઇચ્છતા હો, પરંતુ તે બધાના સંબંધમાં આશાપૂર્ણ શુભ ભાવનાઓ જ રાખો. એમ કરવાથી તમને તમારી કાર્ય શક્તિ વધતી જતી જણાશે અને સાથેસાથે એ પણ જણાશે કે તમે પોતે સુધરતા બન્યો છો. એક વખત તમારા મનોમંદિરમાં આનંદી, સૌભાગ્યશાલી અને શુભ ચિત્રો જોવાની તમને ટેવ પડી જશે તો પછી એના વિરુદ્ધ પરિણામવાળી ટેવ પાડવાનું કામ તમને મુશ્કેલી ભરેલું લાગશે. જો આપણું બાળકો ઉક્ત પ્રકારની ટેવો પાડવા માંડે તો નિશ્ચયપૂર્વક કહી શકાય કે આપણી સભ્યતામાં મહા વિલક્ષણ પરિવર્તન થઈ જાય અને આપણા જીવનની મહત્તામાં અપૂર્વ વૃદ્ધિ થઈ જાય. આપણે આપણું મનને એ રીતે સંસ્કૃત બનાવશું એટલે પછી આપણામાં એક એવી શક્તિ આવશે કે જે વડે આપણે આપણી શાંતિ, સુખ અને સફલતાને લૂંટી જનાર શત્રુઓ પર સંપૂર્ણ વિજય પ્રાપ્ત કરી શકશું.

શું તમે સંસાર વ્યવહારમાં પ્રવેશ કરવા માટે પૈસાની ઇચ્છા કરો છો ? હું કહું છું કે તમે સંસારમાં પ્રવેશ કર્યા પહેલાં મન વચન કાયાથી એટલું વિચારી લો કે માફ ભવિષ્ય પ્રકાશમાન થશે; હું ઉન્નતિશાળી અને સુખી થઈશ, મને સફળતા અને વિજય પ્રાપ્ત થશે વિગેરે સર્વ પ્રકારની આનંદદાયક સામગ્રી મને પ્રાપ્ત થશે ખસ, સૌથી પહેલાં એ દિવ્ય વિચારોરૂપી પુંજ લઈને સંસારપ્રવેશ કરો અને પછી એનાં મીઠાં ફળ ચાખો.

અનેક મનુષ્યો પોતાની ઇચ્છાઓને, પોતાના આશામય તરંગોને જાજ્વલ્યમાન રાખવાને બદલે તેને નબળાં બનાવી દે છે. તેઓ એટલું નથી જાણતા કે આપણી અભિલાષાઓની સિદ્ધિને અર્થે આપણે જેટલો દુઃખાવ, અવિચલ નિશ્ચય રાખશું તેટલી જ આપણે તેની સિદ્ધિ કરી શકશું. તેઓ એ વાત નથી જાણતા કે આપણી આશાઓને જીવતી બગતી રાખવાના પ્રયત્નો કરતા રહેવાથી જ આપણે તેને પ્રત્યક્ષ કરવાનું બલ પ્રાપ્ત કરી શકશું.

કોઈ પણ વસ્તુ એવી નથી કે તેની સિદ્ધિનો સમય બહુ દૂર લાગતો હોય. તે આપણને અસંગત લાગતી હોય તથા એનો માર્ગ આપણને અધિકારમય લાગતો

દેવી ઇશ્વરી.

૨૬૧

હોય, પરંતુ જો આપણે મન વચન કાયાથી તેને પ્રત્યક્ષ કરવા માટે પ્રયત્ન કરીએ તો ધીમે ધીમે આપણે જરૂર તેની સિદ્ધિ કરી શકીશું. અહિં આગળ એક વાત ખાસ ભારપૂર્વક જણાવવાની જરૂર છે કે આપણે કેવળ અભિલાષાઓ જ કરતા રહેશું અને તેની સિદ્ધિ માટે કાંઈ પણ પ્રયત્ન અથવા પરિશ્રમ નહિ કરીએ તો જલતરંગની માફક તેનું ઉત્થાન અને પતન મનમાં ને મનમાં જ થશે.

અભિલાષા ત્યારે જ ફલદાયી બને છે કે જ્યારે તેને દૈનિક નિશ્ચયમાં પરિણત કરવામાં આવે છે. અભિલાષાનું દૈનિક નિશ્ચયમાં મિલન થવાથી ઉત્પાદક શક્તિનો પ્રાદુર્ભાવ થાય છે. ફલની પ્રાપ્તિ ત્યારે જ થાય છે કે જ્યારે અભિલાષા અને દૈનિક નિશ્ચય બન્ને ભેગાં મળીને કામ કરે છે.

આપણે હમેશાં આપણા વિચારો, મનોભાવો અને આદર્શના ગુણ પ્રકૃતિ અનુસાર આપણી કાર્યોત્પાદક શક્તિમાં વધારો ઘટાડો કરીએ છીએ. જો આપણે હમેશાં પૂર્ણતાનો આદર્શ આપણી સમક્ષ રાખીએ, જો આપણે હમેશાં એટલું સમજતા રહીએ કે આપણે સર્વ શક્તિમાન પરમાત્માના અંશરૂપ હોવાથી આપણે પૂર્ણ છીએ તો આપણને એ સ્વાસ્થ્યકર શક્તિ પ્રાપ્ત થશે કે જે આપણી રોગ સંબંધી ભાવનાઓને એકદમ શશિલ બનાવી દેશે.

ઘણા મનુષ્યો એમ કહ્યા કરે છે કે ભાઈ, હવે તો અમે થાકી ગયા, કામ કરવાને નાલાયક થઈ ગયા, હવે તો અમને પરમાત્મા સંભાળી લે તો સારું. તેઓ એવા રોદભૂં રોવે છે કે અમે ઘણા કમનસીબ છીએ, અમારું નસીબ કુટી ગયું છે, દૈવ અમારી વિરૂદ્ધ છે, અમે દીન છીએ, ગરીબ છીએ, અમે તનતોડ મહેનત કરી, ઉન્નત થવા ઇચ્છ્યું પણ ભાગ્યે અમને જરાપણ મદદ ન કરી. પરંતુ તે બિચારા એટલું નથી જાણતા હોતા કે એ જાતના અધકારમય, નિરાશાજનક વિચારો કરવાથી, એવી જાતનાં રોદભૂં રોવાથી આપણે આપણા હાથે જ આપણા ભાગ્યને ફેાડીએ છીએ અને ઉન્નતિરૂપી કૌમુદીને કાળાં વાદળાંમાં ઢાંકી દઈએ છીએ. તેઓ એમ નથી સમજતા કે એ જાતના કુવિચારો આપણી શાંતિ, સુખ અને વિજયના કદા શત્રુ છે. તેઓ એ વાત ભૂલી જાય છે કે એ જાતના વિચારોને મનમાંથી દેશ નિકાલ કરવા એજ મંગળ છે. આથી તો તેઓ પોતાને હાથે જ પોતાના પગ પર કુઠારાઘાત કરે છે. એક ક્ષણવાર પણ આપણે એવા વિચારોને મનમાં સ્થાન ન આપવું કે આપણે માંદા છીએ-નબળા છીએ. કેમકે એવા વિચારોથી રોગને શિરપર આક્રમણ કરવામાં મદદ મળે છે. આપણે સઘળા આપણા વિચારના જ ફળરૂપ છીએ. ઉચ્ચતા, મહાનતા, પવિત્રતાના વિચારોથી આપણામાં આત્મશ્રદ્ધા ઉત્પન્ન થાય છે, ઉંચે લઈ જનારી શક્તિ મળે છે અને ઉંચા દરજ્જાનું સાહસ પ્રાપ્ત થાય છે.

—ચાહુ

૬૬૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ખરી ભેટ.

તમારા શત્રુને આપવા લાયક ઉમદા ભેટ ક્ષમા છે. તમારા વિરોધીને આપવા લાયક પરમ ભેટ સહિષ્ણુતા છે; તમારા મિત્રને આપવા લાયક ભેટ તમારું હૃદય છે. તમારા બાળકને આપવા લાયક ભેટ સારું દૃષ્ટાંતરૂપ જીવન છે. પિતાને આપવા લાયક ભેટ તેમનું સન્માન છે. તમારી માતાને આપવા લાયક ભેટ તમારું સારું ચારિત્ર છે, કે જેને લઈને છે તમારે વિષે ગર્વ લઈ શકે. તમોને પોતાને આપવા લાયક ભેટ સ્વમાન છે. સર્વ મનુષ્યોને આપવા લાયક ભેટ ઉદારતા છે. કઈ વસ્તુની મનુષ્ય બીજાને ભેટ આપે છે તે બીજા મહત્વનું છે, પણ તેવા કેવા-હૃદય ભાવથી આપે છે તેજ મહત્વનું છે. આપણી દરેક ભેટ પાછળ આપણું હૃદય હોયું જોઈએ.

વિશ્વપ્રકાશ ત્રીજી વર્ષ અંક ૧ લે. પા. ૨૫.

વર્તમાન સમાચાર.

શ્રી પાલીતાણા શ્રી યશોવિજયજી જૈન ગુરૂકુળમાં “ શેઠ કેશરીચંદ બાણીભાઈ વિદ્યાર્થીભવન ” ખુલ્લું મુકવાનો ભવ્ય મેળાવડો—

આ સંસ્થામાં નવા બંધાયેલા મકાનો પૈકી ઉપરોક્ત મકાન પાલીતાણાના નામદાર ઠાકોર સાહેબના હાથથી ખુલ્લું મુકવાનો ભવ્ય મેળાવડો તા. ૧૩-૫-૧૯૨૫ વૈશાક શુદ્ધ ૫ સોમવારના રોજ સાંજના છ વાગે કરવામાં આવ્યો હતો. ગુરૂકુળને જ્વળ, પતાકા વગેરેથી શણગારવામાં આવ્યું હતું. પાલીતાણાના નામદાર ઠાકોર સાહેબ ઉપરાંત ગોંડલના પ્રીન્સ, ધરમપુરના પ્રીન્સ, દીવાન સાહેબ, નારણદાસભાઈ ગામી સાહેબ, શેઠ માણેકલાલભાઈ મનસુખભાઈ, શેઠ હીરાલાલ અમૃતલાલ, પાલીતાણાના નગરશેઠ વનમાળીદાસ તથા આ સંસ્થાની મુખ્ય, ભાવનગર તથા પાલીતાણાની કમીટીના સભ્યો, યાત્રાળુઓ, પાલીતાણાના શહેરીઓ વગેરે હાજર હતા. પ્રથમ મંગલાચરણ થયા બાદ, આમંત્રણપત્રિકાનું વાંચન, સ્વાગતનું ગીત ગાયા બાદ એ સંસ્થાના જનરલ કમીટીના પ્રમુખ શેઠ જીવજીયંદ ધરમચંદ ઝવેરીએ સ્થાપનાથી આજસુધીનો ટુંક રીપોર્ટ રજૂ કર્યો હતો. ત્યારબાદ ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિલુવનદાસે શેઠ કેશરીચંદ બાણીભાઈનો ટુંક પરિચય બતાવતાં નામદાર ઠાકોર સાહેબને વિદ્યાર્થી ભુવન ખુલ્લું મુકવા અને શેઠશ્રીનો ફોટો ખુલ્લો મુકવા વિનંતિ કરી હતી. મકાન ખુલ્લું મુકવાની ક્રિયા થઈ રહ્યા બાદ વિદ્યાર્થીઓએ કસરતના પ્રયોગો કરી બતાવ્યા હતા. ત્યારબાદ શેઠ લલ્લુભાઈ કરમચંદ દલાલે ભાવનગર કમીટીની આ સંસ્થા પ્રત્યે જાતિ સેવાની પ્રશંસા કરતાં, શેઠ ગુલાબચંદ આણંદજી કે જે સ્થાનિક કમીટીના પ્રમુખ છે તેમનો પરિચય કરાવતાં શેઠ ગુલાબચંદ આણંદજી તરફથી વિદ્યાર્થીઓને ભેટ આપવા તૈયાર કરાવેલ રૂપાના મેડલો તથા સંસ્થા તરફથી ધાર્મિક પુસ્તકો વિદ્યાર્થીઓને એનાયત કરવા નામદાર ઠાકોર સાહેબને વિનંતિ કરી હતી. તે એનાયત થયા બાદ નામદાર ઠાકોર સાહેબે સમયોચિત બાપણ કર્યું હતું. ત્યારબાદ શેઠ ગુલાબચંદ આણંદજીએ નામદાર સાહેબ, મહે-

વર્તમાન સમાચાર અને ગ્રંથ સ્વીકાર.

૨૬૩

માનો અને આવેલ ગૃહસ્થોનો ઉપકાર માનવાની દરખાસ્ત કરી હતી તેને શેક ફકીરચંદ કેશરી-ચંદે ટેકો આપતાં ફક્તારથી સત્કાર કરતાં મેળાવડે વિસર્જન થયો હતો.

શ્રી નવપદજી મહારાજનું આરાધન—શ્રી નવપદજી આરાધક સમાજે આ વખતે ગયા માસમાં શ્રી શત્રુઞ્ચ મહાતીર્થે દરવર્ષની જેમ વિશેષમાં યાત્રાના લાભ સાથે આરાધન કર્યું છે, અનેક લાભ પહેનોને કરાવ્યું છે. પરમાત્માની ભક્તિ પણ આત્માદુર્વર્ક કરી છે. તેના કાર્યવાહકોને આ માંગલિક કાર્ય પ્રત્યે ધન્યવાદ આપીએ છીએ. અમે તેની અંતઃકરણ પૂર્વક અનુમોદના કરીએ છીએ.

મુ'બંધમાં શ્રી જૈન યુવક સંઘ નામની સંસ્થાની સ્થાપના—શહેર મુ'બંધમાં તા. ૩-૫-૨૬ ના રોજ રા. રા. કકલભાઈ જુદરદાસ વકીલના પ્રમુખપણા નીચે નવયુવાનોની એક સભા મળી હતી. રા. પ્રમુખશ્રીએ ઉપરોક્ત નામની સંસ્થા સ્થાપવાની પોતાના ભાષણમાં જરૂરીયાત બતાવી સમય ધર્મની જરૂરીયાતો જણાવી હતી. છેવટે “ શ્રી જૈન યુવક સંઘ ” નામની સંસ્થાનું સ્થાપન કરતાં તેના ઉદ્દેશો નકી કરવામાં આવ્યા હતા. ત્યાર બાદ બંધારણ અને નિયમો નક્કી કરવામાં એક કમીટી નિમવામાં આવી હતી. ખીજી મીટીંગે આ સંસ્થાના કાપડીયા પરમાણુદાસ કુંવરજી, શાહ નગીનદાસ જગજીવનદાસ તથા શાહ ઓધવજી ધનજીભાઈ સોલીસીટર એ ત્રણ બંધુઓની સેક્રેટરીઓ તરીકે નિમનોક કરવામાં આવી હતી. આ સંસ્થા પોતાના ઉદ્દેશ પ્રમાણે કાર્યમાં આગળ વધે તેમ તેની આબાદ ઇચ્છીએ છીએ.

નીચેના ગ્રંથો તથા રીપોર્ટો ભેટ મળ્યા છે તે સાભાર સ્વીકારવામાં આવે છે.

૧ ચંદનખાલા-ઈલાચીકુમાર-જંબુસ્વામી-અમરકુમાર-શ્રી પાળમહારાજ-કુમારપાળ-પેથડકુમાર-વિમળશાહ-વસ્તુપાળ તેજપાળ, ખેમો દેદરાણી, જગડુશા-પ્રાણુ આપનાર મહાત્માઓ—લેખક ધીરજલાલ ટોકરશી શાહ બાલ ગ્રંથાવળી નંબર ૬ થી ૨૧ બાળ સાહિત્યની સમૃદ્ધિમાં લેખકે ઉમેરો કર્યો છે. કિંમત સવા આનો દરેકનો. મળવાનું સ્થળ બાળ ગ્રંથાવલી કાર્યાલય ખાનપુર અમદાવાદ.

આર્યકુમારિકા-વર્તમાન સ્ત્રીજીવન:—લેખક અને પ્રકાશક માવજી દામજી શાહ ધાર્મિક શિક્ષક બાળુ પી. પી. જૈન હાઈ સ્કૂલ મુ'બંધ-કુમારિકાનું ગૌરવ, આર્યકુમારિકા કોને કહેવાય તે ખ્યાલ પ્રથમ ગ્રંથમાં આપવામાં આવેલ છે. સ્ત્રીજીવનના વિકટ પ્રશ્નો કયા છે ? તે કેમ જલદી દૂર થઈ શકે, જીવન કેમ સુખમય બની શકે તેના કેટલાક અંશો ખીજી છુકમાં આપેલ છે. કિંમત બે આના દરેકના.

જૈનસ્તોત્ર લઘુચંદ:—અનેક પૂર્વાચાર્ય વિરચિત અને અત્યારસુધીમાં પ્રસિદ્ધ નહિ થયેલ પ્રાચીન સ્તુતિ અને સ્તોત્રોના (સંસ્કૃત, માગધિ ભાષામાં આપેલ) સંગ્રહ છે. તેના અભ્યાસી માટે અપૂર્વ વસ્તુ છે. દક્ષિણ વિહારી શ્રી અમરવિજયજી મહારાજના શિષ્ય ચતુરવિજયજી મહારાજ તેના સંગ્રહક-સંપાદક છે. દક્ષિણ વિહારી મુનિરાજશ્રી રાજવિજયજી મહારાજના આદેશથી શ્રી નિર્જયસાગર પ્રેસ તરફથી પ્રગટ થયેલ છે. કિંમત બેટ રૂપિયો.

૨૬૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ:

શ્રી વિવિધ પૂજા સંગ્રહ—ન્યાયાંબોનિધિ શ્રીમદ્ વિજયનાનંદસૂરિ, મુનિરાજશ્રી હંસવિજયજી મહારાજ અને આચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયવલ્લભસૂરિ મહારાજ કૃત સુંદર રામ રાગિણીથી અનેલી શાસ્ત્રા સુંદર મોટા ટાઇપ સારા કાગળ સુંદર આપ્તડીંગથી તૈયાર થયેલ આ છુક શ્રી હંસવિજયજી જૈન ક્રી લાઇબ્રેરી અમદાવાદ તરફથી હાલમાં પ્રગટ થયેલ છે. તેની ઉપયોગીતા અને લોકરૂચી કેટલી છે તે તેની આ અગીયારમી આવૃત્તિ પ્રગટ થયેલ ઉપરથી જણાય છે. કિંમત: રૂ. ૧-૧૦-૦ મળવાનું સ્થળ લુણાસાવાડા-અમદાવાદ.

શ્રીમહાવીર જીવન રેખા-લેખક મુનિશ્રી હર્ષચંદ્રજી. પ્રકાશક:—શ્રી જૈન સસ્તુ સાહિત્ય પ્રચારક કાર્યાલય કલોલ. કિંમત ત્રણ આના. શ્રી વીર પ્રભુના નયસારના ભવથી લઈ શ્રી મહાવીર પ્રભુના ભવ સુધીનું ટુંકામાં ચરિત્ર આ છુકમાં આજેખ્યું છે. સાથે ગૌતમ છુદની સંક્ષેપ હકીકત અને વીર પ્રભુ, ગોશાળો અને શાક્યપુત્રનું અંતર ખતાવવામાં આવ્યું છે. પ્રયત્ન સારો કર્યો છે.

સ્નાત્ર પૂજા કળશાદિ સંગ્રહ—પ્રગટ કર્તા માસ્તર પોપટલાલ સાકરચંદ ભાવનગર. અષ્ટપ્રકારી, શ્રી નવપદજી, શ્રી સતરબેદી પૂજા અને તેની વિધિઓ, આરતીઓ, સ્નાત્ર પૂજાઓ તથા વિધિ, કળશ, અને તેની વિધિ, અષ્ટોતરી સ્નાત્ર, શાંતિ સ્નાત્ર, ગૃહશાંતિ, નવ-સ્મરણ, સંસ્કૃત ચૈત્યવંદન, સ્તવનો સ્તુતિઓ, કુંભ સ્થાપન વગેરેનો સંગ્રહ આ છુકમાં આવેલ છે. જે ઉપયોગી કહી શકાય. કિંમત રૂ. ૧-૪-૦

આત્મબોધ—પ્રસિદ્ધ કર્તા વાડીલાલ કાકુભાઈ સારંગપુર તળીવાની પોળ-અમદાવાદ કિંમત સદુપયોગ. બાર ભાવનાનું ટુંક સ્વરૂપ તથા થોડીક સંજ્ઞાઓનો સંગ્રહ આપવામાં આવેલ છે.

તરણુ જૈન:—પત્રિકા પ્રથમ તથા બીજી પ્રકાશક શ્રી વિજયવર્મા પ્રકાશક સભા પત્રિકા કમીટી ભાવનગર-ધીમે પગલે આગળ વધતી આ સંસ્થાનો તે માંહેના સભ્યોનો જૈન સમાજની આધુનિક સ્થિતિ માટે પોતાના વિચાર પ્રકટ કરવાનો આ એક નવો પ્રયત્ન છે. પત્રિકા, માસિક કે પેપરનો જન્મ આપવો તે સહેલ છે, પરંતુ તેને નિષ્પક્ષપાતપણે ચલાવવું કે ટકાવી રાખવું તે મુશ્કેલીભર્યું કાર્ય છે. પ્રકાશક તેનો ખ્યાલ રાખી પોતાનું આ કાર્ય આગળ ચલાવે અને તેની ભવિષ્યમાં આખાદિ યાય તેમ ધ્વજીએ છીએ.

૧ રીપોર્ટ:—શ્રી સિદ્ધક્ષેત્ર શ્રી વર્ધમાન તપ, આંખેલ ખાતાનો ત્રીજો રીપોર્ટ અને હિસાબ. પ્રકાશક:—શાહ હાલચંદ લીલાધર. આવું ખાતું દરેક શહેર યા ગામમાં જરૂરીયાતવાળું છે. આ ખાતાની વળનદાર ગૃહસ્થોની દ્રસ્ટી અને સભ્ય તરીકે નિમ્નોક થયેલી છે તેથી તે વિશ્વાસપાત્ર જ ગણી શકાય. હિસાબ ચોખવટવાળો છે. હાલના મુખ્ય કાર્ય કરનાર વૃદ્ધ થયેલ હોવાથી તેમણે કે દ્રસ્ટીઓ કે કમીટીએ બીજા સેવાભાવી અંધુની તૈયાર થવા સાથે માહેતમાર થવા નિમ્નોક કરવા જરૂર છે. મદદ કરવા લાયક ખાતું છે. ભવિષ્યમાં તેની આખાદી ધ્વજીએ છીએ.

સુંદર ફોટોઓ (છબીયાં).

કલકત્તાવાળા નથમલ ચાંડલીયા ફોટોગ્રાફરે હાલમાં વિવિધ રંગોથી તૈયાર કરાવેલ સુંદર ફોટા મનોહર અને આકર્ષક બહાર પાડ્યા છે, કે જે ભેતાંજ ખરેખર ભક્તિરસ ઉભરાઈ ગયા સિવાય રહેતો નથી.

નામ.	સાઇઝ.	કીંમત.	નામ.	સાઇઝ.	કીંમત.
શ્રી કેસરિયાજી મહારાજ	૧૫x૨૦	૦-૮-૦	પરલેસ્થા સમજણ સહિત	૧૫x૨૦	૦-૬-૦
શ્રી ચંદ્રશુભના સોળસ્વમી સાર્થ	,,	૦-૮-૦	શ્રી જનહત્તસુરિજી (દાદાસા)	,,	૦-૬-૦
મધુબિંદુ દષ્ટાંત સમજણ સહિત	,,	૦-૬-૦	શ્રી પાવાપુરીનું જલમંદિર	૧૬x૧૨	૦-૪-૦
૧ શ્રી મહાવીરસ્વામી	}	૧૫x૨૦	સમજણ સહિત.		
૨ શ્રી ગૌતમસ્વામી મહારાજ			પુનાવાળાના પ્રકટ થયેલ	૦-૮-૦	
			,,	૦-૧૦-૦	

શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા—ભાવનગર.

તદ્દન ઘટાડેલા ભાવ.

	કિંમત	સો	નકલના.
૧ નવસ્મરણ-સ્તોત્રા છઠ્ઠો સાથે...	...	૦-૩-૦	૧૨-૮-૦
૨ મહાસતી ચંદનખાળા	...	૦-૨-૦	૬-૦-૦
૩ પ્રસન્નચંદ્ર રાજર્ષી	...	૦-૨-૦	૬-૦-૦
૪ ગજસુકુમાર ચરિત્ર...	...	૦-૨-૦	૬-૦-૦
૫ કયવળા શેઠનું ચરિત્ર	...	૦-૨-૦	૬-૦-૦
૬ સ્નાત્ર પૂજા તથા અષ્ટપ્રકારી પૂજના દોહા	...	૦-૧-૦	૫-૦-૦
૭ શ્રાવણના બારપતની ટીપ	...	૦-૧-૦	૫-૦-૦
૮ સમાધિ વિચાર	...	૦-૨-૦	૬-૦-૦
૯ શ્રી અક્ષયનિધિ તપની વિધિ...	...	૦-૧-૦	૫-૦-૦
૧૦ પાંચ પદની અનુપૂર્વી	...	૦-૧-૦	૫-૦-૦
૧૧ પુણ્ય પ્રકાશનું સ્તવન	...	૦-૦-૯	૩-૦-૦
૧૨ રતનાકર પચ્ચીલી તથા શ્રી નેમનાથના સલોક્ષા	...	૦-૦-૯	૩-૦-૦
૧૩ શ્રી ગૌતમ સ્વામીનો રાસ તથા શ્રી ભક્તામર, કલ્યાણમંદિર સ્તોત્ર	...	૦-૧-૦	૫-૦-૦
૧૪ શ્રી આત્મવીરની કથાઓ	...	૦-૪-૦	૨૦-૮-૦
૧૫ કચ્છ ગિરનારની યાત્રાનો રાસ...	...	૦-૧-૦	૫-૦-૦
૧૬ શ્રી સિદ્ધાચળ સ્તવનાવળી	...	૦-૨-૦	૭-૦-૦
૧૭ શ્રી શત્રુંજય મહાતીર્થોદિ પાંચે તિર્થના કલ્પો અર્થ સાથે	...	૦-૧-૬	૬-૦-૦

સતર જાતની નમુનાની નકલ માટે પોસ્ટ ખર્ચ સાથે રૂ. ૧-૧૨-૦ મોકલી ખાત્રી કરો. કોઈપણ પુસ્તકની સો નકલથી ઓછી મોકલાશે નહિ.

જૈન સસ્તી વાંચનમાળા.

રાધનપુરી બજાર—ભાવનગર.

આપણો જીવન

‘આપણો જીવન—કે જે જીવન શરૂ કરતો કોઈ પણ મનુષ્ય કેટલો સ્વમહર્ષી હોય છે ? એ સ્વમને સિદ્ધ કરવા માટે જે મહેનત, જે વ્યવસ્થા શક્તિ અને જે સંયમ જોઈએ તેને અભાવે માત્ર ચાર પાંચ વર્ષમાં એને જીવનનો થાક ચડી જાય છે. કોલેજના દ્વારમાંથી કેટલા કેટલા સ્વમસ્થ જીવનો બહાર પડે છે ? અને એક દશકાના ગાળા પછી તેમનું સંમેલન બરાબ ત્યારે નિરૂપાધી વ્યવહારકુશળ પુરૂષો તરીકે તેમને જોઈને જાન્યવરમાં જાન્યવર આશાવાદી પણ ગભડી પડે ! જીવનનો આટલો બધો થાક, સ્વમનાં ધ્યાન પછી એને પાર ન પાડવાની નિસ્તેજ અપૌરુષેય યત્નિ અને છેવટે એકલી નક્કર વ્યવહારકુશળતા ક્યાંથી આવે છે એ જીવનના રસમાત્રને કમ શોષી લે છે એ રહસ્ય જાણવા જેવું છે. ગુજરાતી ભવિષ્યને ઝાળખી શકતો જ નથી; એ વર્તમાનનો જ જીવડો છે. એનું ઘર, રાચરચીલાં, ઘરેણાં ને વાસણની માંડથી ભરપૂર હોય છે. એનામાં ખરેખરી વણિકલુહિ છે. એ પોતાની ઢીંગલીને શણગારવામાં જેટલો ઉત્સાહી છે તેટલો જ આગળ વધતી દુનિયા વિષે બેચેન છે. એની મોટામાં મોટી મહત્વાકાંક્ષા કીકોને માટે પૈસો મુકી જવાની હોય છે. એનું વધારેમાં વધારે શૌર્ય સભા ભરવા પૂરતું; એનું સાહસ ઇંગ્લાંડ અમેરિકાની કોઈ એજ સી રાખવા જેટલું, એની મૈત્રી જ્યાંસુધી એના સ્વાર્થને ધક્કો ન પહોંચે ત્યાંસુધી; એનો રણનાદ હડતાલ ન પડે ત્યાંસુધી; એનાં જીવનનો મોટામાં મોટો લ્હાવો શેઠાણીને મોંઘા મૂલનો સાડલો પહેરાવવાનો; એનો સંપ જ્યાંસુધી વિશ્વામિત્ર, વસિષ્ઠ, ગૌતમ અને શ્રીહેમચંદ્રને કોઈ ન બોલાવે ત્યાંસુધી; એનું સાહિત્ય ઉઠા જેટલું; એની કલા લીપ્તનની ટી-ગર્દને છબીમાં મઢાવે એવી; એનો ધર્મ કીડીયાઈ પુરવાનો; એનું ધ્યેય મહાજનમાં મહાલવાનું. આવા વાતાવરણમાં ઉછરેલો ગુજરાતી જે કોઈ થોડાધણા આદર્શો પોપટની પેઠે પઢી લાગ્યો હોય તે ઘેર પહોંચે ન પહોંચે તે પહેલાં તપેલાં લોહા પરથી પાણીનો છંટો છુમંતર થઈ જાય તેમ છુમંતર થઈ જાય છે. પરિણામે ગુજરાતી ગમે તે ક્ષેત્રમાં ને ગમે તે કામ કરતો હોય, પણ તેના વિષે આટલો મુદ્દાલેખ તો લખી જ રાખવો: એ કોઈ પણ દિવસ ગુજરાતી મટી શકતો જ નથી; વ્યવહારકુશળતા-નક્કર વ્યવહારકુશળતા એને છોડી શકે નહિ. દેશદેશના જીવનો જાગ્યા છે એ વાત તદ્દન સાચી છે. દેશદેશના જીવનોમાં ત્યાગ અને સંયમ ઝગડો ઉડ્યા છે, ઉઝમાં ઉઝ આત્મપરીક્ષા અને વ્યવસ્થાશક્તિ દેખાય છે; પણ ગુજરાતનો જીવન જાગ્યો છે એ વાત તદ્દન ખોટી છે. બંગાળી જીવન જાગી શકે એ સંભવિત છે, ગુજરાતનો જીવન પણ જાગી શકે એ હવે પછી સંભવિત થઈ શકે તેમ છે, પણ અત્યારે એ જાગે છે એ તદ્દન ગપ્પ છે. એ જાગતો નથી. એ ઉઘેતો પણ નથી. આહિ કોઈ જીવન જ નથી, પછી જાગવા ઉઘવાની વાત જ ક્યાં રહી ? આહિ ગુજરાતમાં તો છે જ આઠ દિવસનો ત્રિવેકલીન જલસો ભજવીને ખાસા ત્રણસો આવન દિવસ સહ જવાના. કાર્ય, ધ્યેય, સંયમ ને વ્યવસ્થા એ ચાર શબ્દોની વાત ન કરવી.

શ્રી ધૂમકેતુ.